

Słowo Życia – kwiecień 2022

[do druku \(pdf\)](#)

[dzieci \(gen4\)](#)

Te i inne wersje Słów Życia (m.in. wersja MP3, PP i dla młodości) znajdują się na stronie: slowozycia.net

„Idźcie na cały świat i głosźcie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu” (Mk 16, 15).

W Ewangelii według św. Marka znajdujemy ostatnie słowa zmartwychwstałego Jezusa wypowiedziane podczas Jego objawienia się apostołom. Zgromadzili się przy stole – jak człowiek widzieli ich wspólnie z Jezusem jeszcze przed Jego męką i śmiercią – ale tym razem tamta wspólnota wyglądała na przegraną: pozostało tylko jedenastu, zamiast dwunastu, których Jezus pragnął mieć przy sobie, a w godzinie krzywej śmierci jeden z obecnych się Go zaparł a inni uciekli. Podczas tego ostatniego, decydującego spotkania Zmartwychwstały wypomina im zamknięcie serc na słowa tych, którzy dawali świadectwo o Jego zmartwychwstaniu (Mk 16, 9-13), ale jednocześnie potwierdza swój wybór: mimo ich słabości ponownie powierza im głoszenie – zarówno swoim życiem jak i słowami – Ewangelii, Dobrej Nowiny, którą jest On sam. Po tej uroczystej przemowie Zmartwychwstały powraca do Ojca, choć jednocześnie „pozostaje” z uczniami, potwierdzając ich słowa cudownymi znakami.

„Idźcie na cały świat i głosźcie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu”.

Wspólnota posłana przez Jezusa, aby kontynuować Jego misję, nie jest więc grupą ludzi doskonałych, ale są to ludzie powołani przede wszystkim do tego, aby „być” z Nim (Mk 3, 14-15), aby doświadczać Jego obecności oraz Jego cierpliwej i miłosiernej miłości. Dopiero moc tego doświadczenia zostaje posłani, aby „głosić wszelkiemu stworzeniu” tak blisko Boga.

Powodzenie tej misji z pewnością nie zależy od ich osobistych zdolności, ale od obecności Zmartwychwstałego Pana, który powierza się swoim uczniom i wspólnocie wierzących, w której Ewangelia wypływa na tyle, na ile jest przeżywana i głoszona.^[1] To co możemy zrobić jako chrześcijanie, to naszym życiem i słowami, z odwagą i wielkodusznością, zapominając o sobie, wołać o miłość Boga, aby ofiarować wszystkim, z delikatnością i szacunkiem, skarby Zmartwychwstałego, otwierając serca na nadzieję.

„Idźcie na cały świat i głosźcie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu”.

Chodzi o to, aby zawsze dawać świadectwo o Jezusie, a nigdy o sobie; co więcej, jesteście

wezvani do „zaparcia si?” samych siebie, do „pomniejszania si?”, aby On mógł wzrasta?. Trzeba zrobić w sobie miejsce na moc Jego Ducha, który przynagla nas do braterstwa: „(...) Powinnam i?? za gosem Ducha wi?tego, który – za kadym razem, kiedy spotykam brata lub siostr? – sprawia, że jestem gotowa «stawa? si? z nimi jedno», s?u?y? im w doskona?y sposób.

On daje mi si??, by ich kocha?, gdyby ewentualnie byli moimi nieprzyjaciółmi. On jest Tym, który ubogaca moje serce mi?osierdziem, abym mog?a wybacza? i rozumie? ich potrzeby. W odpowiednim czasie czyni mnie gorliw? w komunikowaniu tego, co najcenniejsze w mojej duszy... Poprzez moj? mi?o?? objawia si? i mo?e by? przekazywana mi?o?? Jezusa. (...) Dzi?ki tej mi?o?ci Bo?ej w sercu mo?na dotrze? daleko i przekaza? wielu ludziom nasze odkrycie, (...) a? ten bli?ni delikatnie zraniony mi?o?ci? Boga w nas – zechce «sta? si? jedno» z nami we wzajemnej wymianie pomocy, ideałów, planów, uczu?. Dopiero wtedy b?dziemy mogli co? powiedzie?. A nasze s?owo, w atmosferze wzajemnej mi?o?ci, b?dzie darem”^[2].

„Id?cie na ca?y ?wiat i g?o?cie Ewangeli? wszelkiemu stworzeniu”.

„Wszelkiemu stworzeniu” – jest to perspektywa, która u?wiadamia nam, że stanowimy element wielkiej mozaiki Stworzenia, na co dzisiaj jeste?my szczególnie wra?liwi. M?odzi cz?sto staj? na czele tej nowej drogi ludzko?ci i w duchu Ewangelii potwierdzaj? czynami to, co g?osz? s?owami.

Robert z Nowej Zelandii dzieli si? swoim do?wiadczeniem na stronie internetowej^[3]:

„Dzia?ania prowadzone na naszym terytorium wspieraj? odbudow? portu Porirua w po?udniowej cz??ci regionu Wellington w Nowej Zelandii. W inicjatyw? t? zaangażowa?y si? w?adze lokalne, maoryska wspólnota katolicka oraz miejscowe plemi?. Naszym celem jest wspieranie tego plemienia w jego d??eniu do odbudowy portu, zapewnienia czysto?ci wód, umo?liwienia zbioru skorupiaków i do rutynowych po?owów bez obawy o zanieczyszczenie. Inicjatywy te odnios?y sukces i przyczyni?y si? do powstania prawdziwego ducha wspólnoty. Problem w tym, by nie by?o to wydarzeniem przemijaj?cym, ale ?eby by?o to dzia?anie d?ugofalowe, przynosz?ce pomoc, wsparcie i prowadz?ce do trwa?ych zmian”.

Letizia Magri

^[1] Por. Sobór Watykański II, *Konstytucja dogmatyczna o Objawieniu Bo?ym*, Dei Verbum, n. 8.

^[2] Ch. Lubich, *Słowo Życia*, Czerwiec 2003.

^[3] <http://www.unitedworldproject.org/workshop>.